कुलेन कान्त्या वयसा नवेन गुणैश्च तैस्तैर्विनय सर्गः ६
प्रधानैः। त्वमात्मनस्तुल्यमिमं वृणीष्व रत्नं समाग
च्छतु काञ्चनेन ॥७९॥ ततः सुनन्दावचनावसाने
लज्जां तनूकृत्य नरेन्द्रकन्या। दृष्ट्या प्रसादामलया
कुमारं प्रत्यग्रहीत्सम्वरणस्रजेव ॥ ८० ॥

कुलेनेति। त्वममुमजं वृणीष्व रत्नं मणिः काञ्चनेन सुव
र्णेन समागच्छतु मिलतु किं० अमुं कुलेन कान्त्या लावण्येन
नवेन वयसा यौवनेन च पनर्विनयप्रधानैर्नम्रतामुख्यै स्तै स्तै
र्गुणैः श्रुतशीलादिभिरात्मनः स्वस्य तुल्यं सदृशं ॥ ७९ ॥
ततइति। ततस्तदनन्तरं सुनन्दावचनावसाने सुनन्दाया
वचनस्यान्ते नरेन्द्रकन्या इन्दुमती दृष्ट्या नेत्रेण कुमारमजं
प्रत्यग्रहीत् स्वीचकार किं० कृत्वा लज्जां तनूकृत्य अल्पां कृत्वा
किं० दृष्ट्यां प्रसादामलया प्रसन्नतया स्वच्छया कयेव सम्वरण
स्रजा वरणस्य मालयेव ॥ ८० ॥